

Etappe 6: van Oberwesel naar Birkenfeld, 30 maart – 4 april 2016

Met als deelnemers (op volgorde van leeftijd) Kees Zwarthoed, Jan Koning, Siem Keijzer, Gerard Veerman, Nico Schokker en Frank Jonker.

29/30 Maart: in overleg met onze gids en routeplanner Jan Koning hadden we gekozen voor een etappe die ons de eerste twee dagen langs de Rijn zou voeren.

Jan had alles perfect uitgestippeld en nadat we op op dinsdagmiddag 29/3 in Oberwesel het stokje hadden overgenomen van groep 5, voerde de eerste dag ons op 30/3 naar Niederheimbach, met tussendoor een oversteek over de Rijn met de pont bij het plaatsje Kaub en op het einde wederom met de pont vanuit Lorch naar onze eindbestemming van die dag.

Op basis van de informatie en foto's vooraf waren we door Jan zo enthousiast gemaakt dat we niet hadden gehoord dat er enorm veel hoogteverschillen waren. En dat hebben we geweten!

Na 7 uur wandelen over een afstand van 24 kilometer met kou, regen, modderpaden en drassige velden waren we bekaf. Later bleek volgens Tripmarker die eerste dag het totale hoogteverschil uitgekomen te zijn op 1200 meter..

De tweede dag leidde de route ons vanuit Lorch naar Rhüdesheim an Rhein en verraste Jan ons wederom met veel hoogteverschillen en kwam er voorzichtig wat eerste kritiek los op zijn kwaliteiten als routeplanner. Want ook deze dag hadden we ruim 7 uur nodig om een afstand van wederom 24 kilometer af te leggen en was het koud en mistroostig terwijl we hoorden dat het in Nederland heerlijk weer was..

Ondanks dat waren we enthousiast over de prachtige vergezichten maar waren na afloop wederom erg vermoeid van deze zware tocht. Er werd dan ook door iedereen na afloop geklaagd over stramme spieren en toenemende stijfheid. Met als extreem voorbeeld dat een van ons, zo vertelde hij later, de daaropvolgende nacht even een plasje moest doen, maar zoveel moeite moest doen om uit zijn bed te komen, dat hij besloot het een paar uur op te houden...

Maar gelukkig had hij de daaropvolgende ochtend weer praatjes voor 10 en vertrokken we op dag 3 vol goede moed naar onze eindbestemming van die dag Sobernheim.

Jan had beloofd dat we die dag minder hoogteverschillen zouden krijgen maar niet iedereen had van hem gehoord dat we onderweg af en toe moesten omlopen voor een kop koffie of wat te eten. Dus daar waar we dachten een gemakkelijke etappe te kunnen lopen van zo'n 22 kilometer bleken het er achteraf iets meer te zijn en kwamen we uit op 28 kilometer met toch ook deze dag weer een aantal aardige klims.

De ouderen onder ons gaven geen krimp maar de jeugd van 51 en 53 jaar had daar wat moeite mee. Gelukkig kwam de stemming bij aankomst in Sobernheim er snel weer in. Na het douchen, vervolgens even napraten met een koud biertje bij de bar en daarna in de stad een hapje eten bleek de eensgezindheid weer snel terug te zijn. Alleen bleek de jongste van onze groep voor het eten in slaap te zijn gevallen en hebben we die wakker moeten maken, anders had hij dit alles moeten missen.

De volgende ochtend waren we al weer vroeg uit de veren want dag 4 zou volgens Jan een zware dag worden met totaal 25 kilometers en opnieuw meerdere klimmen en dalen. We zijn die dag via Hochstetten Dhaun naar Kirn gelopen en vervolgens naar Kirnsulzbach, Fischbach, Georg Weierbach, Gottschied en als eindbestemming Idar Oberstein.

Vooraf had Frank het tijdens het ontbijt heel erg moeilijk en twijfelde of hij de vierde dag kon uitlopen. Maar dankzij de sterke en positieve teamgeest en de gemeente en warme motivatie van zijn collega's ging hij er toch voor. Ook werd hij tijdens en na het ontbijt positief gemotiveerd door Siem Keijzer die op korte broek en fel oranje t-shirt aan de wandeling wilde beginnen. Onze goede raad om toch wat meer kleren aan te trekken werd door Siem in de wind geslagen want hij was er van overtuigd dat het deze dag mooi weer zou worden.

Het weer bleek inderdaad op deze dag wat beter dan de voorgaande dagen, het was windstil en eindelijk droog maar de zon wilde niet doorbreken en met een temperatuur in de ochtend van zo'n 6-7° werden we in de dorpen door veel mensen nagekeken die in hun winterjassen Siem zagen langslopen in zijn opvallende zomerkledij. Siem liet zich echter niet kennen en bleef stoïcijns ontkennen dat hij last had van de kou. Tijdens het eerste deel van dag 4 hadden we om die reden veel afleiding, liepen we in een goed tempo en volgden de koers zoals gepland. Halverwege zijn we daarom goedgehumtst gaan pauzeren in Fischbach en betrokken daarna vol goede moed aan het vervolg.

Ondanks de wederom vele drassige paden en vele hoogteverschillen bleef de stemming erin en tegen het einde dachten we in de buurt te zijn van onze eindbestemming en begonnen aan onze laatste steile kilometers. Deze klim was echter een stuk zwaarder en langer dan verwacht en Frank kon toen al een hele tijd niet goed meekomen, was bijna aan het einde van zijn latijn en liep een groot stuk achter ons. Met het gevoel dat we die dag bijna klaar waren besloten we een geintje met hem uit te halen.

We liepen met z'n allen terug naar Frank om te vertellen dat we verkeerd waren gelopen. Maar dat een grapje soms verkeerd kan uitpakken bleek ook toen weer want Frank wankelde na deze onheilsboodschap bijna van de steile boshelling af.

Na een korte pauze vervolgden wij onze weg, maar kregen daarna het deksel op onze neus. Want kort daarvoor hadden we nog bordjes gezien waar een resterende afstand op stond van 5 kilometer maar na de klim zijn we de weg écht kwijtgeraakt en moesten we nog 4 kilometers extra lopen met daaronder een tweede steile helling van zo'n 500 meter. Jan wilde daarna aan iedereen uitleggen dat de omweg eigenlijk best meeviel maar logischerwijs had toen niemand meer interesse in zijn informatie.

De volgende ochtend voor aanvang van dag 5 bleek dat wel het geval te zijn en wilde iedereen van Jan exact weten wat ons te wachten stond. En terecht, want voor dag 5 stond wederom vanaf de start een zware klimroute op het programma. Na enige discussie werd vervolgens eensgezind gekozen om in de eerste 10 kilometers een vlakke en kortere route te nemen.

Vanuit Idar Oberstein
vetrokken we naar
Hammerstein, om
daarna langs
Frauenberg,
Kronweiler,
Rimsberg en
Dienstweiler te
eindigen in
Birkenfeld.

Hoewel het deze dag
zonnig en warm weer
zou worden had
Siem, wijs geworden
van de vorige dag,
toch maar weer een
lange broek
aangetrokken. En
achteraf gezien had
hij groot gelijk want
hoewel de zondag
goed begon, betrok
het al snel en liepen
we ook deze laatste
dag regelmatig in de
regen.

Dat deerde ons
echter niet want
vooral de eerste 12
kilometers hadden
we een gemakkelijke

route met geasfalteerde wandelpaadjes, zodat we snel opschoten.

Het laatste deel van de etappe kwamen we weer uit op de route van Jan en kregen we nog wat dalingen en stijgingen voor onze kiezen. Maar dat waren we inmiddels gewend en zonder morren liepen we die uit waarna we redelijk fit en voldaan Birkenfeld binnenkwamen.

Nog wat statistische informatie: totale afstand 117,5 kilometer, 23 uur gewandeld (zonder de pauzes mee te tellen), totaal 4554 m klimhoogteverschil en totaal 14500 calorieën verbrand.